

Lelki 7 - Interjú Selmeczi Ottiliával

Mike Adina: Mi szél hozott Bodrogra? Milyen minőségben érkezted a csoportba idén?

Selmeczi Ottilia: Nimród fiunk idén is megszervezte a Lelki7-et, aminek már három évvel ezelőtt, a legelső alkalommal is a részese lehettem. Mivel közel húsz évig itt éltünk és szolgáltunk, a gyülekezetnek a tagjai voltunk, és részt vettünk ennek az oktatási intézménynek a felépítésében, én mindig egy kicsit haza jövök Bodrogra. Édesanyaként nagyon különleges, és örömteli élmény számomra, hogy Nimród mellett Sámuel fiunk is a csapat tagja és így – a többi kedves fiatallal együtt –, velük szolgálhatok a héten. 2023 márciusa óta a Baptista Oktatási Központ munkatársa vagyok, és most a BOK munkatársaként is jelen vagyok itt, lelkigondozóként támogathatom az itt folyó munkát a gyerekek és a pedagógusok között egyaránt.

M.A.: Milyen konkrét feladatod volt az elmúlt két nap során és milyen tapasztalatokat gyűjtöttél?

S.O.: Kétféle tapasztalatom van: Egyrészt, hogy a szolgáló csapat tagja lehetek, másrészt pedig maga a szolgálat. Egyfajta időutazást élek át, hiszen a misszió sok-sok emléket idéz az életemből. Annak idején férjemmel két évet éltünk a

kastélyban – most ugyanabban a szobában vagyok elszállásolva. Az érzelmek kavarnak bennem: Falubeliekkel, kedves ismerősökkel futottam össze ebben a pár napban, akikkel beszélgettem a múltról és a jelenről, a változásokról, amelyek a faluban, az intézményben és a gyülekezetben történtek. Régen vettem részt missziós úton, amit most nagyon élvezek. Jó kimozdulni a mindennapokból (a Lelki7 egyik célja pont ez), és a csapat része lenni. Én vagyok a legidősebb, és megtisztelő számomra megosztani a tapasztalataimat a fiatalokkal, amikor kérdeznak. Együtt tanulmányozni Isten igéjét, készülni a különböző szolgálatokra, de ugyanilyen örömteli dolog reggelit készíteni vagy mosogatni. Szerintem fantasztikus, hogy a Lelki7 lehetőséget ad fiataloknak kipróbálni magukat a misszióban: kimozdulni a komfortzónából, megismerni és használni az ajándékaikat, megismerkedni másokkal. A rövid távú missziós utakból mindenki nyer: a résztvevők mellett a fogadó és a kiküldő gyülekezetek is. Hálás vagyok, hogy az M28 és a MABIM jóvoltából mindez megvalósulhat. Ahogy már említettem, én elsősorban lelkigondozóként vagyok jelen. Képzett irodalomterapeuta vagyok, így a hetedik és a nyolcadik osztályokban tartottam biblioterápiás foglalkozásokat. Mindig megtiszteltetés számomra kamaszokkal dolgozni, őszintén beszélgetni velük az őket foglalkoztató kérdésekről. A hetedik osztályban az elfogadás, önértékelés volt a téma, a nyolcadikban pedig a nehézségekkel való megküzdés, a reziliencia és az erőforrások. Jó volt látni és hallani a gyerekeket, ahogy megfogalmazzák és felismernek dolgokat. Tudni kell, hogy a lelkigondozást mindig titoktartás kíséri, de talán annyit elmondhatok, hogy bizonyos feladatok kihívást jelentettek a fiataloknak. Ez a generáció szinte alig beszél az érzelmeiről, az énközlés és az önreflexió számukra idegen: könnyebb üzeneteket és szmájlikat küldeni az online térben, láthatatlanul. Az irodalomterápia nagyon jó eszköz arra, hogy az érzelmi intelligenciát fejlesszük, és a bennünk feszülő gondolatokról, érzelmekről egy biztonságos környezetben beszéljünk – olyan dolgokról, amelyeket az iskolai keretek között talán nem osztanak meg a gyerekek a pedagógusokkal. Felnőtteknek is tartottam egy alkalmat, ahol szintén a terhekről és a nehézségekről, és azok hordozásáról beszélgettünk. Jó volt megerősíteni a résztvevőket abban, hogy nincsenek egyedül, segíteni őket meglátni az erőforrásaikat, tudatosítani bennük, hogy van mihez nyúlni a nehézségek és próbák idején Isten kegyelméből.

M.A.: A Lelki7 folytatódik – sajnos, neked menned kell. Mi az, amit a szívünkre kötnél, amit a szülőknél és a munkatársaknak üzensz?

S.O.: *A munkatársak* a szívére szeretném helyezni, hogy folytassátok a jó munkát és higgyétek el, hogy nem hiábavaló, amit tesztek. Szeressétek a gyerekeket és mutassatok Krisztusra. Azokat a munkatársakat, akik még nem ismerik Jézust, arra biztatom, hogy legyenek nyitottak, keressék Őt!

A szülőknek azt üzenem, hogy bízzanak bennetek! A keresztény szülők imádkozzanak az intézményért, mert nagy szükség van imatámogatásra. Fontos, hogy a családok és az intézmény ugyanazt képviseljék, és együtt küzdjenek a gyerekekért. Sok veszély leselkedik a gyerekekre, a társadalomból óriási nyomás nehezedik rájuk, amelyek legtöbbször hazugságokon alapul. Fontos, hogy otthon és az iskolában egyaránt azt éljék meg, hogy értékesek és szeretettek. Értékesek, mert a Teremtő Isten alkotta őket, és az életükkel terve van, és értékesek, mert Jézus Krisztus áldozata, kifolyt vére váltotta meg őket a bűntől.

Muszáj, hogy az oktatási intézmény és a szülők összefogjanak, és partnerként tekintsenek egymásra. A szülői háttér nem tudja helyettesíteni az óvoda és az iskola, az intézményeknek pedig szüksége van támogatásra. Hiszem, hogy Isten előtt kedves ez a szolgálat, szent ez a hely. Óriási felelősséget jelent mindez. Kívánom, hogy alázattal és szeretetteljesen tudjátok hordozni ezt a felelősséget, mert sokat bízott rátok Isten.